

Naar aanleiding van „Protest”. — Ja, geachte heer Verwey, ondanks uw protest houd ik toch vol, dat de winter de doode tijd is voor den natuurliefhebber. Maar zoo'n uitdrukking moet, dat spreekt vanzelf, cum grano salis opgevat worden. In een dood vischwater is altijd nog wel eenige visch, in een doode straat loopen altijd nog wel eenige menschen en in den winter is er buiten natuurlijk altijd nog wel *iets* te zien, maar getuigen uw eigen woorden niet van de groote armoede aan planten en dieren in het koude seizoen? U is o.a. blij met de groene spruitjes van aronskelken, hyacinten en sneeuwkllokjes, met het liedje van een enkelen zanglijster, kneu of vink, met een paar scharrelende spreeuwen en huppelende kramsvogels, allemaal dingen, die ook ik bewonder, maar vergelijk dit alles nu eens even met de weelde van lente, zomer en herfst! Neen, zonder pessimisme of ironie houd ik vol wat ik zeide en geloof zelfs, dat u er leelijk mee zittent zoudt, als u aan dat »ga zoo maar door« zelf eens gevolg zoudt moeten geven.

Over die kraaienhypothese heb ik al heel wat moeten hooren. Laat ik eerst nog eens duidelijk zeggen, dat ik niet beweer, dat ik het te dezen opzichte bij het rechte eind heb. Ik twijfel slechts en wel om deze redenen:

1e. Omdat reeds meer daden van dieren, die men vroeger beschouwde als treflende blijken van hun groote slimheid, gebleken zijn niet meer te wezen dan bloote instinctsuitingen of reflexen, die een uitvloeisel zijn van hun bijzondere lichaamsgesteldheid of van de groote scherpte hunner zintuigen. Hieronder nu reken ik zeer beslist het »zich lam houden« van vogels in den broedtijd. Vroeger dacht ieder: »Wat slim toch van zoo'n diertje om op die manier iemand van zijn nestje vandaan te lokken.« Maar tegenwoordig zijn er al zóóveel gevallen bekend, waarin de vogeltjes zich werkelijk hebben laten pakken, dat die slimmigheidshypothese heusch niet houdbaar meer is. Er was hier dus wel degelijk een waarnemingsfout in het spel: men had doodsangst en gedeeltelijke verlamming van den vogel aangezien voor bewuste bewegingen, een gevolg van groote slimheid.

2e. Wilt ik zeer van nabij gezien heb, dat de kraaien de mosselschelpen stukpikten. Toen scheen me de manoeuvre in quaestie vrij overbodig.

3e. Omdat ik er niet zeker van ben of een mossel van een hoogte van 6 à 10 M. werkelijk stukvalt op het zand van het strand. Ik hoop hieromtrent eerstdaags eens eenige proeven te nemen en zal de uitkomst eerlijk vermelden. Misschien wil de heer Verwey vast eens iets in deze richting doen?

4e. Hoe vaak vogels iets uit hun snavel laten vallen, zie ik dagelijks bij de meeuwen der Amsterdamsche grachten. Elk oogenblik kan men zoo'n tafereeltje waarnemen. En dan schijnen me die kraaienbekken niet zoo heel geschikt voor het vasthouden der gladde mosselschelpen.

5e. Naar mijn meening bestaan er geen zenuwachtiger en schrikachtiger dieren dan vogels. Ook bij de broedende stadsmeeuwen ziet men elk oogenblik individu's omhoogspringen en omhoogvliegen. En die laten toch beslist niets op de steenen stukvallen.

Summa summarum: ik houd vol, wat ik gezegd heb, doch wil me gaarne laten bekeeren, en zal zelf nog eens goed mijn oogen den kost geven.

L. DORSMAN Cz.

Groote Lijsters. — Dezer dagen zag ik een troep van ± 120 Groote Lijsters. Ze streken neer op een paar eiken; luid lieten ze hun aardig gekraak hooren. Deze troep was vermoedelijk op de trek. Ik zag hier anders in de laatste dagen ook verscheidene Groote Lijsters rondzwerfen. Er zitten er hier veel; op ons eigen terrein, nog geen 20 M. van het huis, is deze zomer een nest met 4 jongen uitgekomen. Een daarvan gelukte het mij in handen te krijgen, waarschijnlijk was het uit het nest gevallen daar het in de buurt daarvan rondzwierf, ze vlogen alle uit, ook de onvoorzichtige, die mij in handen viel en die ik in de buurt op een tak had gezet, daar het nest niet was te bereiken. Ik heb hier verder nog 4 nesten gevonden respectievelijk met 5, 5, 4 en 3 eieren, de eerste drie zijn alle uitgevlogen, de laatste werd door jongens uitgehaald, die mij nest en eieren brachten. Ik heb het dadelijk weer op de plaats gebracht, maar het was te laat, de ouden keken er niet meer naar om. Ze bouwden een nieuw nest, maar dit werd drie dagen voor het uitkomen der eieren door een eekhoorn verstoord. Ik wist niet dat hier zooveel Gr. Lijsters broedden, maar nu ben ik er van overtuigd.

Diepenveen.

HANS ANKERSMIT.

De strenge winter. — Door den strengen winter vertoonden zich hier in de sprank der waterleiding groote troepen Kuifeendjes, Tafeleenden en Meerkoeten als ook 'n paar Dodaarsjes. Voorts zag ik in de Vliet bij de electr. centrale te Voorburg midden tusschen de Kuifeendjes 'n Nonnetje ♀, dat in 't minst niet schuw was. Ook bij de pier te Scheveningen liggen groote troepen Toppereenden en Futen, terwijl er veel meer Rotganzen hier langs trekken dan andere jaren. Tevens bericht ik u, dat er met de Kokmeeuwen, die hier al veertien dagen lang op m'n balkon brood en vischjes komen halen, ook trouw 'n Stormmeeuw meekomt.

's-Gravenhage.

G. A. BROUWER.